

S. S. Ahmadi zade, Ph.D

دکتر سید سعید احمدی زاده، استادیار گروه مهندسی محیط زیست دانشگاه بیرجند

M. Banay razavi, M.A

مسعود بنای رضوی، کارشناسی ارشد معماری و شهر سازی دانشگاه آزاد واحد تهران مرکز

E.mail: ssahmadizadeh@yahoo.com

شماره مقاله: ۷۶۰

شماره صفحه پیاپی ۱۵۶۹۵-۱۵۷۱۶

تحلیل مکان مناسب فضای سبز شهری با استفاده از فرایند تحلیلی سلسله مراتبی (AHP) و GIS

(مطالعه موردی: شهر بیرجند)

چکیده:

پدیده شهرنشینی پدیده‌ای در حال پیشرفت سریع بوده، تحلیل مکان مناسب و نحوه توزیع جغرافیایی فضای سبز شهری در توسعه و آینده شهر بسیار مهم است. انتخاب مکان مناسب برای پارک‌ها و فضاهای سبز شهری - که از مؤثرترین عناصر شهری بر تداوم کیفیت زندگی مردم هستند- یک فرایند پیچیده است که نه تنها نیازمند توانایی‌های تکنیکی فراوانی است، بلکه نیازهای فضایی کالبدی، اقتصادی، اجتماعی، محیطی و سیاسی را نیز می‌طلبد. چنین پیچیدگی‌هایی ناگزیر استفاده از ابزارهای متعدد تصمیم‌گیری، از قبیل سیستم اطلاعات جغرافیایی (GIS) و روش‌های آنالیز تصمیم‌گیری چند معیاره (MCDA)^۱ همچون استفاده از فرآیند تحلیل سلسله مراتبی (AHP)^۲، را می‌طلبد. شهر بیرجند به‌عنوان مرکز استان خراسان جنوبی با رشد جمعیتی ۱۳ درصد در سال‌های ۸۲ تا ۸۵ و گسترش بی‌رویه افقی مواجه شده است. در تحقیق حاضر، تلاش شد مدلی برای ارزیابی مکان مناسب و ممکن برای پارک‌های شهری به کمک ابزار AHP فضایی، برای پشتیبانی تصمیم‌گیران و برنامه‌ریزان شهری ارائه شود. نتایج این تحقیق با استفاده از مدل مذکور نشان می‌دهد که فضای سبز شهری موجود جوابگوی نیازهای

1 -Multi-Criteria Decision Analyses

2 -Analytical Hierarchy Processing

جمعیتی در آینده نبوده، فضاهای سبز فعلی از الگوهای مطلوب کارکردی سلسله مراتبی پیروی نمی کند و مناسبترین مکانهای احداث فضای سبز، به ترتیب اولویت در مناطق مصوب تخریب در بافت فرسوده و نیز مزارع و زمین های خالی در محدوده مصوب خدمات شهری هستند.

واژه های کلیدی: مکان مناسب پارک، سیستم اطلاعات جغرافیایی (GIS)، آنالیزهای تصمیم گیری چند معیاره (MCDA)، فرآیند تحلیل سلسله مراتبی AHP.

۱- مقدمه:

شهر بیرجند طی ده ساله اخیر بویژه پس از مرکز استان شدن در سال ۱۳۸۲ با افزایش جمعیت شهری و رشد گسترده افقی زیادی مواجه شد. جمعیت شهر در سال ۱۳۸۳ بر اساس آمار سازمان مدیریت، ۱۸۶۸۹۳ نفر بوده است که در سال ۱۳۸۵ به ۲۴۰۰۰۰ نفر افزایش پیدا کرده است. بنابراین، به طور متوسط هر سال ۲۶۰۰۰ نفر به جمعیت شهر و با رشد سالیانه ۱۳ درصد افزوده شده است. در این میان سرعت رشد فیزیکی شهر بر توسعه فضای سبز غلبه کرده است.

۲- هدف تحقیق:

هدف اصلی تحقیق پیدا نمودن مکان های مناسب برای احداث فضای سبز و اولویت بندی این مکان ها بر اساس طراحی یک مدل ارزیابی چند عامله و کمک به برنامه ریزان و تصمیم گیران است.

۳- بیان مسأله:

تاکنون توزیع پارک های شهری در سطح شهر بر مبنای استانداردها و مدل کمی پایه ریزی نگردیده است و اولویت های فضایی برای احداث انواع پارک در مناطق مختلف شهر نامعلوم است، خصوصاً بافت های فرسوده شهر طبق مصوبات وزارت مسکن و نیز

تحلیل مکان مناسب فضای سبز شهری با استفاده از فرایند تحلیلی سلسله مراتبی (AHP) و GIS ۹۹
شهرداری اجباراً باید تخریب شود و هنوز میزان فضای سبز در آنها مشخص نیست.
بنابراین، برای رفع این مسائل باید الگویی طراحی شود که با به کارگیری معیارهای
استاندارد مکانیابی پارک، انتخاب بهترین مکان برای پارک‌های شهری انجام پذیرد و
اولویت بندی این مکان‌ها برای احداث پارک نیز انجام شود.

۴- پیشنهاد تحقیق:

به عنوان اولین نمونه‌های تحقیقاتی در سطح جهانی می‌توان به مطالعات بنایی و کاشانی
در زمینه AHP به تحلیل قابلیت اراضی اشاره کرد (بنای کاشانی، ۱۹۸۹، ۹۸). عمده
مطالعات جهانی در این زمینه در اواخر دهه ۹۰ انجام پذیرفته است (دای، ۲۰۰۱، ۶۳)
و (دانگ، ۲۰۰۸، ۳۵).

(مانلوم، ۲۰۰۳، ۶۰) در پایان نامه کارشناسی ارشد خود در تحلیل فضای سبز شهری، از
GIS و AHP بهره برده است و معیارهای انتخابی وی، عوامل: آلودگی هوا، آلودگی آب
سطحی، آلودگی آب زیرزمینی و آلودگی صوتی بوده و در قضاوت به جای ۹ درجه
اهمیت از ۳ درجه اهمیت در روش مقایسه زوجی استفاده نموده است. استفاده از GIS و
AHP برای مکان‌گزینی خانه‌های مسکونی و نیز دفع پسماند بترتیب توسط
(الشلی، ۲۰۰۷، ۷۳) و (بئر، ۲۰۰۷، ۷۴۶) نیز انجام شده است. در ایران استفاده از ارزیابی
چند معیاری را می‌توان به مواردی، همچون (توفیق، ۲۰۱۳، ۲۱) و (زبر دست، ۱۳۸۲، ۹)
اشاره نمود. اما ترکیب ارزیابی چند معیاری با GIS و استفاده از امکانات و قابلیت‌های
محیط GIS کاری جدیدتر محسوب می‌شود (احمدی زاده، ۱۳۸۲: ۲۱) و (شکوهی،
نوریان، ۱۳۸۳، ۵۳) و (عزیزی، ۲۰۰۸، ۲۲) و ضرورت این نوع تحقیق، استفاده از فن آوری
نو در برنامه‌ریزی شهری (وانگ، ۲۰۰۸، ۳۸۸) برای متخصصان جغرافیای شهری و تبدیل
فاکتورهای کیفی اقتصادی و اجتماعی به فاکتورهای کمی است (بلتون، ۱۹۸۳، ۲۱۹)
و (لیوی، ۲۰۰۸، ۱۳۱). تکنیک AHP از سوی پرفسور توماس ال، ساعتی برای تصمیم‌گیری
و ارزیابی ابداع شد (ساعتی، ۱۹۸۰: ۷). کاربردهای محیطی و شهرسازی به علت پیچیده

بودن منابع مختلف و معیارهای چندگانه از این سیستم بخوبی استفاده می‌نمایند (مالکوز کی، ۳۵، ۲۰۰۴) و (چن، ۲۰۰۸، ۱۱۱).

۵- روش تحقیق

در تحقیق حاضر با تلفیق AHP و GIS که Spatial AHP نیز خوانده شده (صدیقی، ۵۱۷، ۱۹۹۶) و از زیربخش‌های سیستم‌های پشتیبان تصمیم‌گیری چند معیاری است، مدلی برای مکان‌گزینی پارک‌های شهری پایه‌ریزی گردید. AHP را می‌توان به‌عنوان روشی برای رتبه‌بندی پتانسیل مناطق برای اختصاص آنها به یک کاربری خاص استفاده نمود (مالکوز کی، ۱۹۹۹: ۱۷). اگرچه در سه دهه گذشته اغلب از GIS به‌عنوان سیستم پشتیبان تصمیم‌گیری نام برده می‌شود، اما همیشه بر سر این موضوع که آیا این سیستم از قابلیت‌های سیستم پشتیبان تصمیم‌گیری مناسب بهره کافی می‌برد، بحث است (جانکوز کی، ۱۹۹۵، ۲۵۵) و (کردی، ۲۰۰۸، ۵۵). از آنجایی که GIS‌های فعلی دارای نسخه‌های قوی سیستم‌های پشتیبان تصمیم‌گیری نیستند، لذا باید اصولی را به کار گیرند تا بتوانند این ابزار را برای تصمیم‌گیری و قضاوت آماده نمایند (کارور، ۱۹۹۱، ۳۲۷). از دیگر محدودیت‌های این سیستم‌ها تلفیق و یکپارچه‌سازی سیستم‌های اطلاعات جغرافیایی با ارجحیت‌ها، در تصمیم‌گیری‌ها است (مالکوز کی، ۲۰۰۴، ۳۶). بنابراین، در این تحقیق سعی بر این شد که برای رفع محدودیت‌های یاد شده از تلفیق سیستم‌های اطلاعات جغرافیایی با سیستم‌های دیگر پشتیبان تصمیم‌گیری استفاده شود. AHP فضایی پایه‌ریزی شده در تحقیق حاضر پنج مرحله زیر را شامل می‌شود:

۵-۱- تعیین معیارها^۳ و یا فاکتورهای تصمیم‌گیری: هدف اصلی انتخاب فضای مناسب و انتخاب معیارهای مکان‌گزینی برای پارک است. با توجه به کمبود منابع اطلاعاتی، فقط معیارهای زیر که قابلیت تهیه لایه‌های اطلاعاتی از آنها میسر شده، به‌عنوان معیارهای

3 -Decision factor

تحلیل مکان مناسب فضای سبز شهری با استفاده از فرایند تحلیلی سلسله مراتبی (AHP) و GIS ۱۰۱

تصمیم‌گیری انتخاب شد:

۱- تراکم جمعیت؛ ۲- آلودگی هوا؛ ۳- شعاع عملکردی پارک‌ها بر اساس معیار مکانی مرکزیت؛ ۴- ارزش زمین؛ ۵- حوزه نفوذ پارک‌های موجود؛ ۶- وضعیت منظر و یا چشم‌انداز توپوگرافی منطقه.

معیارهای فوق معیارهای سطح اول و هر کدام دارای زیر معیارهایی هستند:

۵-۱-۱- تراکم جمعیت: از عوامل مهم در انتخاب فضای سبز است. در الگو، تراکم جمعیت به چهار سطح کم تراکم، تراکم متوسط، تراکم زیاد و تراکم خیلی زیاد طبقه‌بندی شد.

۵-۱-۲- آلودگی هوا: مراکز آلودگی یا مجاور آن نیاز به فضای سبز بیشتری دارند. در تحقیق حاضر لایه‌های مورد استفاده برای استخراج لایه آلودگی هوا در محیط GIS لایه ترافیک شهری و کارگاه‌های صنعتی در سطح شهر و تعداد شاغلان افراد درون این کارگاه‌ها بوده است. شهر به چهار زیر معیار: منطقه آلودگی کم، آلودگی متوسط، آلودگی زیاد و آلودگی خیلی زیاد طبقه‌بندی گردید.

۵-۱-۳- حوزه نفوذ پارک‌های موجود: طبق طبقه‌بندی پارک‌های شهری بر اساس مقیاس‌های مشخص و نوع خدمات رسانی به همسایگان خود و یا محلات و یا مناطق اطراف خود و یا کل شهر به چهار گروه به شرح زیر تقسیم بندی گردید. (وزارت کشور، ۱۰، ۱۳۶۹) و (سازمان مدیریت، ۱۳۷۴، ۲۰۲).

۱- پارک‌های همسایگی؛ ۲- پارک‌های محله‌ای؛ ۳- پارک‌های ناحیه‌ای؛ ۴- پارک‌های منطقه‌ای

پارک‌های مذکور بر اساس فواصل حوزه نفوذ به طبقات یا زیر معیارهایی که در (نمودار ۱) آمده است نیز طبقه‌بندی شدند. (سعیدنیا، ۱۳۸۳، ۱۱). لایه‌های مذکور بر اساس ایجاد حاشیه‌های فاصله‌ای^۴ اطراف پارک‌های موجود شهر ساخته شدند و درون هر طبقه فاصله سلول‌های مکانی وزن‌های خود را دریافت نمودند. معیار نشان‌دهنده این است که هرچقدر

4 -Buffer distance

فاصله از این پارک‌ها بیشتر شود، مقبولیت بیشتری برای استقرار پارک شهری بوجود می‌آید. انتخاب این معیار از تداخل شعاع نفوذ پارک‌های موجود و پارک‌های در دست مطالعه جلوگیری می‌کند و باعث ایجاد تعادل در توزیع پارک‌ها در سطح شهر می‌گردد.

۴-۱-۵- شعاع عملکردی پارک‌ها بر اساس معیار مکانی مرکزیت: این معیار به عکس حوزه نفوذ پارک‌هاست و هر چقدر از مرکز یک محله به سمت خارج شعاع عملکردی آن طی شود، ارجحیت برای مکانیابی پارک‌ها کمتر خواهد بود. لایه مذکور بر اساس مرکزیت محدوده‌های مصوب شهری در محیط GIS شکل گرفت؛ بدین صورت که مرکز هر محدوده یا چند ضلعی، همچون مراکز همسایگی، محله‌ای، ناحیه‌ای و منطقه‌ای استخراج و طبقات فاصله تا مراکز این مناطق به صورت ایجاد حاشیه به دور آنها پیاده سازی و وزن‌دهی گردیدند.

۵-۱-۵- ارزش زمین: هر چقدر زمین‌ها ارزان‌تر باشد، ارجحیت بیشتر برای خرید و تبدیل به فضای سبز دارد. با توجه به عدم وجود قیمت‌های خالص در سطح شهر مناطق شهری به چهار منطقه ارزان قیمت، متوسط، گران و خیلی گران تقسیم شدند و هر منطقه وزن خود را از مدل AHP به دست آورد.

۶-۱-۵- وضعیت منظر و یا چشم انداز توپوگرافی منطقه: این معیار با استفاده از نقشه توپوگرافی منطقه انتخاب گردید. بر اساس مدل رقومی ساخته شده از منحنی‌های تراز ۲۰ متری شهری و با استفاده از روش شبکه‌بندی نامنظم مثلثی^۵ مدل رقومی ارتفاعی زمین در محیط نرم افزار Arcview شکل گرفت و سپس طبقات آن به چهار طبقه عالی، خوب، متوسط وضعیف تفکیک گردید.

۲-۵- مرحله دوم ساختار بندی معیارها در یک فرایند تحلیلی سلسله مراتبی:

در روش AHP فضایی معیارها به صورت سلسله مراتبی طبقه بندی می‌شوند (نمودار ۱).

۳-۵- مرحله سوم: تعیین وزن معیارها یا اهمیت نسبی فاکتورهای تصمیم‌گیری: در

5 - Triangulated Irregular Network (TIN)

تحلیل مکان مناسب فضای سبز شهری با استفاده از فرایند تحلیلی سلسله مراتبی (AHP) و GIS ۱۰۳

تحقیق حاضر برای محاسبه وزن معیارها با استفاده از جدول مقایسه زوجی معیارها (ساعتی ۱۹۸۰ و ۲۰)، به شرح (جدول ۱) وزن معیارها محاسبه شد (قدسی پور، ۱۳۸۴، ۲۷). نمونه‌ای از محاسبات صورت گرفته برای تعیین وزن زیر معیارهای آلودگی در ماتریس ارزیابی و یا (جدول ۲) آورده شده است.

جدول (۱) جدول یا ماتریس میزان ارجحیت نسبی معیارها در مقایسه زوجی آنها، ساعتی، ۱۹۸۰

درجه ارجحیت	اهمیت نسبی یک معیار نسبت به معیار دیگر در مقایسه زوجی
۱	اهمیت برابر دو معیار
۳	ارجحیت متوسط
۵	ارجحیت قوی
۷	ارجحیت بسیار قوی
۹	ارجحیت بسیار شدید
۲، ۴، ۶، ۸	ارجحیت‌های میانی اعداد فرد

جدول (۲) ماتریس ارجحیت نسبی معیارها نسبت به همدیگر و تعیین وزن نسبی معیار آلودگی و زیر معیارهای آن

	آلودگی کم A1	آلودگی متوسط A2	آلودگی زیاد A3	آلودگی خیلی زیاد A4	وزن برداری ردیفی	وزن معیار
آلودگی کم	۱	۱/۲	۱/۴	۱/۶	۰/۰۷۴	۰/۳۸۰
آلودگی متوسط	۲	۱	۱/۲	۱/۴	۰/۱۳۸	۰/۷۰۷
آلودگی زیاد	۴	۲	۱	۱/۲	۰/۲۷۵	۱/۴۱۴
آلودگی خیلی زیاد	۶	۴	۲	۱	۰/۵۱۳	۲/۶۳۲
مجموع وزن						۱

تعیین نرخ ناسازگاری^۶ ماتریس مقایسه زوجی معیارها: بر اساس محاسبات انجام گرفته نرخ ناسازگاری تمام ماتریس‌ها کمتر از ۰/۱ بود و بنابراین، ماتریس‌ها سازگار و وزن برداری برپایه نرمال سازی محاسبه گردید.

$$Egenvector = \sqrt[n]{A1.A2.A3.A4}$$

برای محاسبه وزن نهایی هر معیار وزن برداری ردیفی نرمالیزه گردید؛ یعنی وزن هر ردیف تقسیم بر وزن کل ردیف‌ها در ستون مربوطه گردید. در تحقیق حاضر، برای محاسبه وزن معیارها از نرم‌افزار Expert choice که از نرم‌افزارهای کاربردی سیستم AHP است، استفاده گردید. نتایج حاصل از وزن معیارها در نمودار شماره (۱) آورده شده است.

۴-۵- مرحله چهارم: طراحی یک شاخص شایستگی ۷ برای انتخاب گزینه‌ها

یک شاخص شایستگی پارک شهری یا مناسب بودن هر سلول برای این هدف با استفاده از میزان توافق وزن‌های ارجحیت نسبی عوامل (RIWs) در هر سطح ساختار سلسله مراتبی تعیین می‌گردد. شاخص مناسب برای همه سلول‌های رستری به صورت همزمان با استفاده از عملیات جبری نقشه‌ها در محیط GIS مشخص می‌شوند. معادله مربوطه برای ساختار چهار سطحی این تحقیق به صورت زیر محاسبه می‌شود:

SI: شاخص شایستگی وزنی

$$SI = \sum_i^{N_2} \left[RIW_i^2 * \sum_j^{N_{3i}} (RIW_{ij}^3) RIW_{ijk}^4 \right]$$

N_2 : تعداد معیارهای سطح دوم

N_{3i} : تعداد زیرمعیارهای سطح سوم که به صورت مستقیم در ارتباط با معیار i ام سطح دوم

می‌باشند.

RIW_i^2 : وزن نسبی معیار i ام سطح ۲ RIW_{ij}^3 : وزن نسبی زیرمعیارهای j سطح ۳ از

6 -Inconsistency Rate

7 -Suitability index

تحلیل مکان مناسب فضای سبز شهری با استفاده از فرایند تحلیلی سلسله مراتبی (AHP) و GIS ۱۰۵

معیار i ام سطح دوم

RIW_{ijk}^4 : وزن نسبی زیرمعیار K سطح چهارم (اطلاعات توصیفی پیکسل‌ها) از زیرمعیار j سطح سوم از معیار i ام سطح دوم

– ادامه مرحله چهارم: (ترکیب AHP و GIS برای حصول AHP فضایی): در این مرحله وزن‌های مستخرج از AHP به لایه‌های اطلاعاتی تخصیص داده می‌شود. بنابراین، در محیط نرم افزار Spatial Analyse از نرم‌افزار ArcView، نقشه‌ها با دقت پیکسلی $1 \times 1m$ به نقشه‌های رستری تبدیل گردیدند. و هر پیکسل یا سلول شبکه بیانگر ۱ متر مربع است. سپس برای هر لایه، وزن مربوطه با استفاده از فرمول شاخص شایستگی محاسبه گردید و به لایه تخصیص داده شد. حاصل عملیات انجام شده لایه‌هایی است که هر سلول آن یک وزن برای انتخاب پارک را داراست و حاصل جمع جبری تمام این لایه‌ها، مجموع وزن‌های شایستگی برای انتخاب پارک را نشان می‌دهد.

۵-۵- مرحله پنجم: اعمال ضوابط و محدودیت‌ها با استفاده از منطق بولین در محیط GIS و امتیازبندی کاربری‌ها و استخراج مکان‌های نهایی مناسب پارک.

با توجه به وجود محدودیت‌ها، مکان‌هایی وجود دارد که نمی‌توان آنها را تغییر کاربری داد، همچون مناطق میراث فرهنگی و بافت‌های تاریخی شهر و یا کاربری‌های بهداشتی درمانی آموزشی اداری و مذهبی. بنابراین، از منطق بولین در محیط GIS برای اعمال محدودیت در لایه کاربری‌ها استفاده گردید. در این روش، زمین‌های محدودیت دار برای تغییر کاربری به فضای سبز ارزش ۰ و بقیه ارزش ۱ را دریافت نمودند. از طرفی، با توجه به مصوبات شهرداری در سفر اول و دوم هیأت دولت و لزوم تبدیل زمین‌های بایر و تخریب بافت‌های فرسوده به فضای سبز شهری، این اراضی بین ۰ تا ۱ امتیازبندی شدند (جدول ۳). این نحوه ارزش‌گذاری بر لایه کاربری‌ها را با توجه به ضوابط شهرداری، نشان می‌دهد. حاصل ضرب مقادیر لایه کاربری امتیازبندی شده در لایه وزن دار نهایی

پارک، مکان‌های نهایی مناسب پارک را نشان می‌دهد. معادله زیراین موضوع را نشان می‌دهد:

$$\text{Suitability Map} = \sum [\text{factor map}(\text{cn}) * \text{weight}(\text{wn})] * [\text{constraint}(\text{b0}/1) * \text{ranking map}]$$

Suitability Map: نقشه نهایی مکان مناسب پارک

factor map: لایه معیار مربوطه (مثلاً لایه آلودگی) Cn: سلول رستری استاندارد شده

weight(wn): وزن استخراج شده از جدول مقایسه زوجی معیارها برای هر معیار

constraint b0/1: لایه مستخرج از لایه کاربری با ارزش‌های ۰ و ۱

ranking map: لایه مستخرج از لایه کاربری با ارزش‌های امتیاز بندی شده نسبت به

ضوابط شهری

(جدول ۳) نحوه ارزش گذاری لایه کاربری‌ها با توجه به قوانین و ضوابط شهر

امتیاز	نوع کاربری	امتیاز	نوع کاربری
۱	پادگان‌های مصوب قابل انتقال به خارج از محدوده - زمین‌های بدون کاربری خاص و پیشنهادی	۰	اداری - مذهبی - میراث فرهنگی - بهداشتی - درمانی - نظامی - آموزشی و معابر. (کاربری‌های کد ۱).
۱	زمین‌های خالی - مزارع - باغات	۰/۹	کاربری‌های به غیر از کد ۱ واقع در محدوده اولویت دار تخریب
۰/۲	سایر زمین‌های واقع در شهر همچون مسکونی و ۰۰۰	۰/۷	کاربری‌های به غیر از کد ۱ واقع در محدوده فرسوده مصوب

۶- نتایج یافته‌ها:

مساحت پارک‌های چهار گانه شهر بیرجند ۱۲۲۶۷۲۴ مترمربع بوده است که با استفاده از نقشه کاربری اراضی در محیط GIS استخراج گردیده است. پارک‌ها در ۹۷ نقطه به شرح

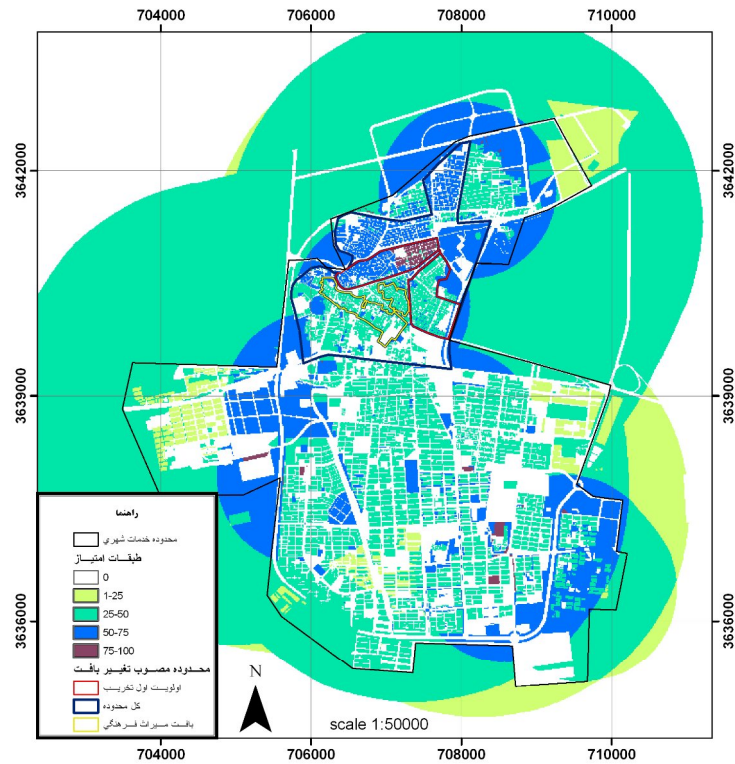
(جدول ۴) پراکنده‌اند:

تحلیل مکان مناسب فضای سبز شهری با استفاده از فرایند تحلیلی سلسله مراتبی (AHP) و GIS ۱۰۷

(جدول ۴) مساحت پارک‌های چهار گانه شهر بیرجند

مساحت M^2	نوع پارک‌های موجود	مساحت M^2	نوع پارک‌های موجود
۶۱۱۴۵	پارک‌های ناحیه ای	۳۴۲۱۲۹	پارک‌های همسایگی
۷۰۵۳۷۱	پارک‌های منطقه ای	۱۱۸۰۷۹	پارک‌های محله ای

مدل حاصل از روش تلفیقی AHP و GIS در تحقیق، نقشه‌ای وزنی ارزش‌دار از مکان‌های مناسب انتخاب انواع پارک‌ها در سطح شهر است. در این لایه، اعداد بزرگ‌تر نشان از ارجحیت آن مکان برای احداث پارک است و ارزش‌های وزنی این لایه در مقیاس ۰ تا ۱۰۰ امتیاز بندی شد. این نوع امتیاز بندی هم درصد امتیاز و هم اولویت امتیاز را نشان می‌دهد. (شکل ۱) نقشه مناطق مناسب کاربری فضای سبز را در شهر بیرجند نشان می‌دهد. از خصوصیات این نقشه و مدل مذکور در این است که برای هر پیکسل 1×1 متر شهر ارزش آنرا بین ۰ تا ۱۰۰ برای احداث پارک نشان می‌دهد و با توجه به متصل بودن هر نقطه به اطلاعات توصیفی خود در سامانه اطلاعات جغرافیایی، نوع کاربری فعلی و قرار گیری آن در برنامه‌های عمرانی شهری را مشخص و تصمیم‌گیران را در ساختن یا نساختن پارک پشتیبانی می‌نماید. در نقشه مذکور بالاترین ارزش‌های مناطق مناسب فضای سبز (ارزش ۱۰۰ درصد) به محدوده بسیار پر تراکم و دارای آلودگی زیاد در بافت فرسوده مصوبی که در اولویت تخریب قرار دارند به مساحت ۶۱۳۷۶ مترمربع تخصیص یافته است که در حال حاضر فاقد هرگونه فضای سبز است و مدیران در هنگام تخریب این مناطق براحتی می‌توانند با مدل مذکور تصمیم‌گیری نمایند. لایه پارک‌های موجود با لایه مناطق مناسب کاربری فضای سبز مورد همپوشانی قرار گرفتند که حاصل این همپوشانی گزارش خلاصه ای آماری از ارزش‌های وزنی لایه مناسب کاربری پارک در محدوده‌های پارک‌های موجود است که در (جدول ۵) آمده است:



(شکل ۱) نقشه مناطق مناسب کاربری فضای سبز

(جدول ۵) خلاصه آماری از ارزش‌های بین ۰ تا ۱۰۰ لایه مناطق مناسب کاربری پارک، در

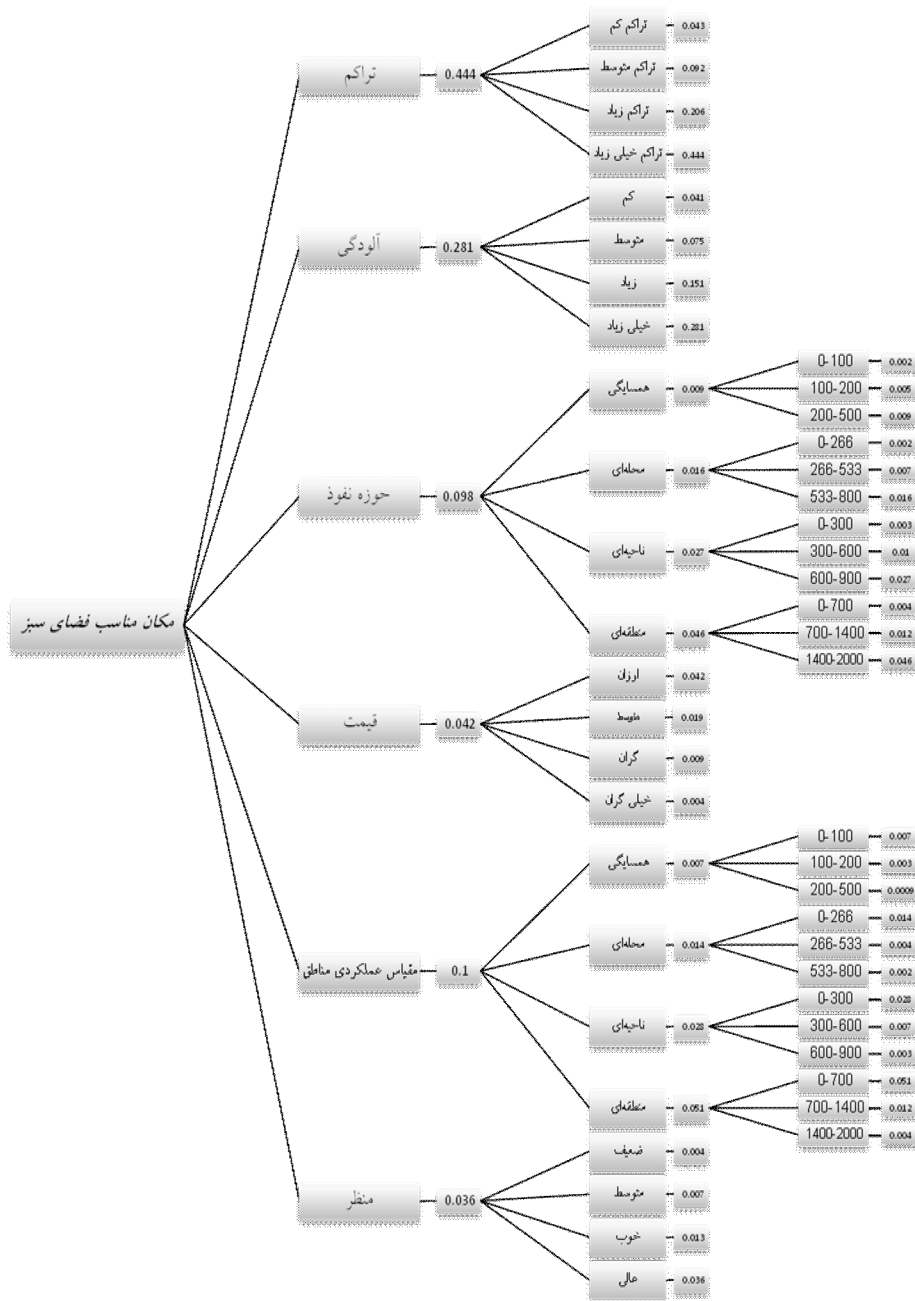
پارک‌های موجود

انحراف معیار ارزش‌ها	میانگین ارزش‌ها	دامنه تغییرات ارزش‌ها	بیشترین مقدار ارزش	کمترین مقدار ارزش	مساحت m^2	نوع پارک‌های موجود
۱۰/۴۰۵	۵۶/۵۸۲	۴۲/۹۸۷	۸۲/۱۸۵	۳۹/۱۹۷	۳۴۲۱۲۹	پارک‌های همسایگی
۸/۸۱۸	۵۹/۷۳۹	۴۰/۳۰۹	۷۹/۵۰۷	۳۹/۱۹۷	۱۱۸۰۷۹	پارک‌های محله‌ای
۲/۸۷۹	۶۷/۱۴۷	۹/۹۷۳	۷۲/۵۶۹	۶۲/۵۹۶	۶۱۱۴۵	پارک‌های ناحیه‌ای
۷/۷۷۲	۶۱/۱۵۹	۳۲/۰۶۵	۷۲/۸۵۶	۴۰/۷۹۱	۷۰۵۳۷۱	پارک‌های منطقه‌ای
					۱۲۲۶۷۲۴	

تحلیل مکان مناسب فضای سبز شهری با استفاده از فرایند تحلیلی سلسله مراتبی (AHP) و GIS ۱۰۹

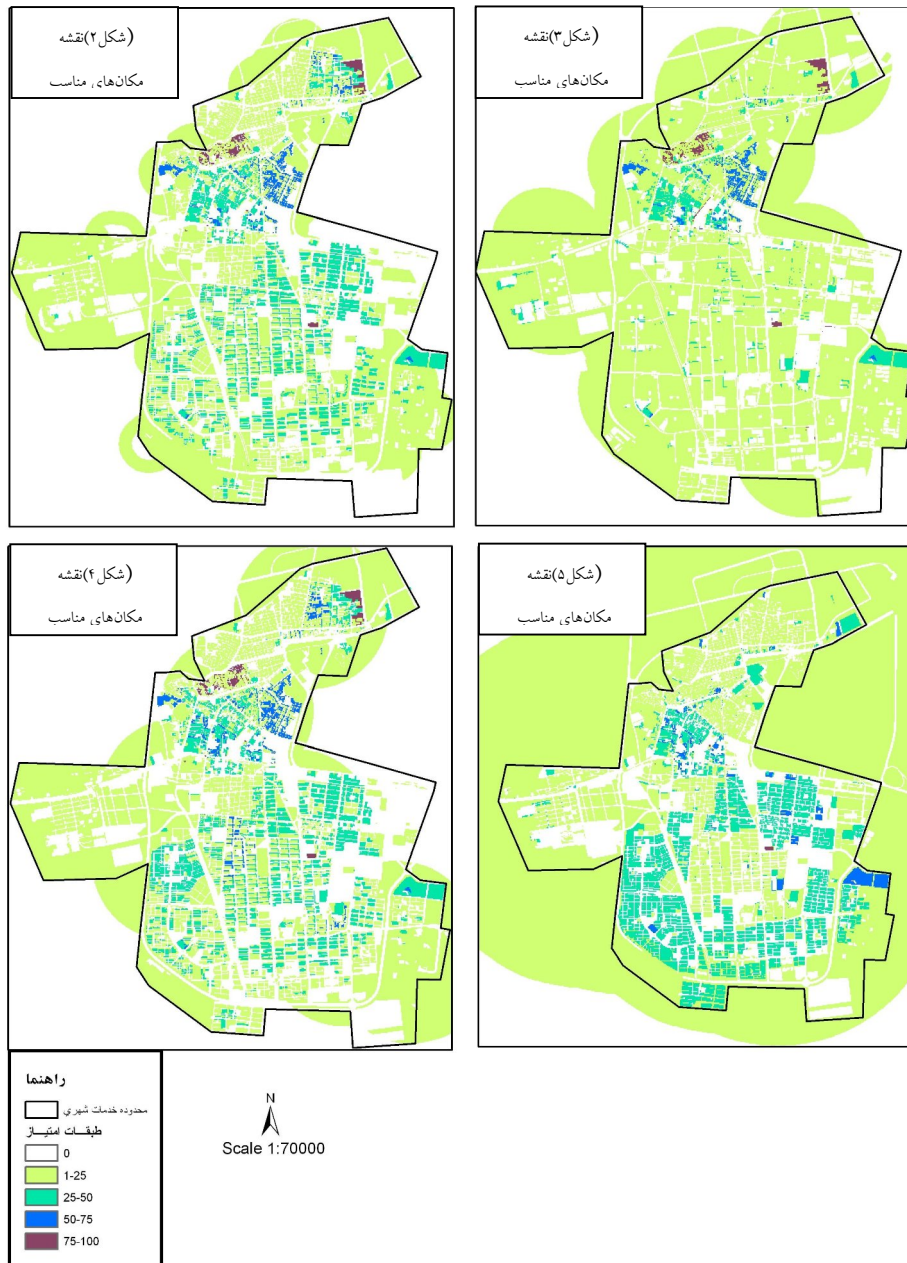
این جدول برای مثال نشان می‌دهد که پارک‌های همسایگی فعلی بین ۳۹ تا ۸۲ درصد و به طور متوسط ۵۶ درصد با وضعیت استاندارد پارک‌ها در حالت سلسله مراتب عملکردی تطابق دارند. همچنین همه پارک‌های موجود در شهر بین ۵۶ تا ۶۷ درصد، منطبق با ارزش‌های الگوی استاندارد طراحی شده هستند.

وزن‌های استخراج شده برای معیارها و زیر معیارها در (نمودار ۱) آمده است که نشان می‌دهد بیشترین وزن به عامل تراکم و سپس به عامل آلودگی تعلق گرفته است. در این نمودار، مجموع وزن معیارها در سطح دوم برابر ۱ است. برای کمک به تصمیم‌گیری برای انتخاب نوع پارکی که باید احداث شود برای هر نوع پارک تلفیقی بین معیار عملکرد پارک‌ها و حوزه نفوذ آنها به عمل آمده و حاصل جمع ارزش‌ها آن در لایه کاربری امتیاز بندی شده ضرب گردید. با انتخاب این روش، از تداخل شعاع نفوذ پارک‌های موجود و پارک‌های در دست مطالعه جلوگیری شده، باعث ایجاد تعادل در توزیع پارک‌ها در سطح شهر می‌گردد. اشکال (۲) تا (۵) نقشه‌های مناطق مناسب برای هر نوع پارک را نشان می‌دهد.



(نمودار ۱) ساختار سلسله مراتبی و وزن معیارهای استخراج شده برای معیارهای انتخابی فضای سبز.

تحلیل مکان مناسب فضای سبز شهری با استفاده از فرایند تحلیلی سلسله مراتبی (AHP) و GIS ۱۱۱



۷- بحث و نتیجه گیری

به منظور بررسی میزان توافق کاربری پارک‌های موجود با مدل طراحی شده از جداول توافقی^۸ در محیط ArcView استفاده گردید. بدین منظور لایه مکان مناسب برای پارک در چهار کلاس (۲۵-۰ و ۵۰-۲۵ و ۷۵-۵۰ و ۱۰۰-۷۵) طبقه‌بندی شدند و با پارک‌های موجود مورد همپوشانی قرار گرفتند. (جدول شماره ۶). میزان فراوانی مساحت‌های قرار گرفته هر نوع پارک را در هر طبقه امتیاز لایه مکان مناسب پارک نشان می‌دهد. بر اساس جدول مذکور، هیچ کدام از پارک‌های موجود در طبقه کم ارزش ۰-۲۵ قرار نگرفتند که این موضوع طراحی تا حدی مناسب وضعیت پارک‌های موجود را نشان می‌دهد.

پارک‌های همسایگی با ۷۳/۷ درصد انطباق فراوانی مساحت در طبقه ۵۰-۷۵ قرار گرفته اند طراحی توزیع تا حدی مناسب این پارک‌ها را نشان می‌دهد ولی ۲۴ درصد وسعت این پارک‌ها در محدوده طبقه ۲۵-۵۰ امتیاز یا متوسط قرار گرفته است. ۲۰ درصد مساحت پارک‌های محله‌ای در محدود امتیاز عالی قرار دارند و ۷۶/۷ درصد مساحت آنها در محدوده خوب قرار دارند که توزیع مناسب این پارک‌ها را نشان می‌دهد. حدود ۱۰۰ درصد مساحت پارک‌های منطقه ای و ناحیه ای در طبقات ۷۵-۵۰ امتیاز قرار گرفته اند و این نشان از طراحی توزیع خوب این پارک‌ها با الگوی استاندارد دارد. نمودار (۲) درصد انطباق پارک‌های موجود با طبقات امتیاز مدل را نشان می‌دهد. اعداد جدول شماره (۶) گرچه توزیع فراوانی‌های فعلی پارک‌های موجود را با وضعیت ارزش‌ها مقایسه می‌کند، اما وضعیت کمبودهای آنها را برآورد نمی‌نمایند. برای تعیین میزان فاصله از وضع مطلوب برای هر نوع پارک و یا کمبود فضای آنها در شهر باید بر اساس فاکتورهای برآورد سرانه میزان فضای سبز مورد نیاز شهر را برآورد نموده، سپس در مدل مربوطه بر اساس مرتب نمودن امتیازات سلول‌ها از زیاد به کم، مناطق مورد نیاز را انتخاب نمود.

مدل طراحی شده در محیط GIS این قابلیت را دارد که کل کاربری‌های شهر را بر اساس امتیاز مربوط به فضای سبز مرتب نماید تا تصمیم‌گیران از سلول‌های اولویت‌های

8 -Cross tabulate

تحلیل مکان مناسب فضای سبز شهری با استفاده از فرایند تحلیلی سلسله مراتبی (AHP) و GIS ۱۱۳

بالای مناطق برای هر نوع پارک، مکان مناسب برای نوع پارک مد نظر خود را انتخاب نمایند.

برای تعیین کمبودهای هر نوع پارک، از مطلوب‌ترین حالت توزیع خود در شهر ویا تعیین نحوه توزیع پارک‌ها با اولویت بالای مورد لزوم، ابتدا کل کمبود سرانه فضای سبز محاسبه شده سپس لایه‌ای از بالاترین امتیاز (۷۵-۱۰۰) برای هر نوع پارک شهری ساخته شد و کمبود فضای سبز از این لایه استخراج گردید. برای این منظور لایه کل فضای سبز از لایه کاربری اراضی استخراج گردید که مساحتی معادل با ۴۲۵ هکتار دارد. لذا ضریب مساحت پارک‌های موجود به فضای سبز ۰/۲۹ است. سرانه فضای سبز مطابق رابطه زیر برای جمعیت شهر محاسبه گردید (بهرام سلطانی، ۱۳۷۴)

$$\text{سرانه فضای سبز} = (Q_t \max + Q_{p/r} + Q_{eq}) \times 7$$

$Q_t \max$: ضریب اقلیمی

Q_{eq} : ضریب کیفیت محیط

$Q_{p/r}$: ضریب نفر در اتاق

بنابراین، سرانه فضای سبز شهر بیرجند برابر است با:

$$\text{سرانه فضای سبز شهر بیرجند} = (۳ + ۰/۳۴ + ۰) * ۷ = ۲۳/۳$$

لذا، مقدار زمین مورد نیاز برای مکان‌گزینی فضاهای سبز شهری برای حدود

$$۲۰۰ \text{ هزار جمعیت دائم ساکن شهر بیرجند} = ۴۶۶۰۰۰۰ = ۲۳/۳ \times ۲۰۰۰۰۰ \text{ مترمربع یا } ۴۶۶$$

هکتار خواهد بود. با اعمال ضریب پارک به فضای سبز در این عدد، مساحت پارک‌های

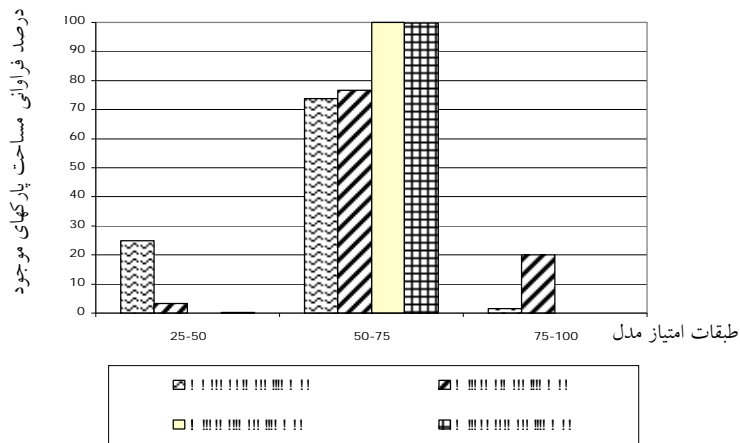
لازم ۱۳۵ هکتار می‌گردد که در حال حاضر حدود ۱۲۰ هکتار زیر پوشش کاربری پارک

شهری است. در نتیجه، مقدار مساحت مورد نیاز برای مکان‌گزینی پارک‌های شهری ۱۵

هکتر است. این مقدار مساحت از لایه با امتیازات بالای ۷۵ لایه مکان مناسب پارک‌ها استخراج گردید که در (شکل ۶) و (جدول ۷) این موضوع نشان داده شده است.

لایه مکان مناسب پارک با امتیاز بین ۷۵-۱۰۰ (شکل ۶) اولویت اول احداث انواع پارک‌ها به تفکیک، را در نقاط مختلف شهر نشان می‌دهد که این موضوع انعطاف و قابلیت بالای مدل طراحی شده در انتخاب هر میزان مساحت مورد نیاز از هر نوع پارک را نشان می‌دهد. در (جدول ۷) کمترین مساحت مورد نیاز، پارک‌های منطقه ای برآورد شده است. دلیل آن، همان‌طور که در توضیحات مربوط به جدول شماره (۶) گفته شد، به طراحی توزیع تاحدی مناسب پارک‌های منطقه ای در وضعیت فعلی شهر مربوط است. اما اگر رشد جمعیت در نظر گرفته شود، میزان پارک مورد نیاز بیشتر شده، می‌توان از مناطق با امتیاز ۷۵-۵۰ برای ایجاد این پارک‌ها استفاده نمود. در (جدول ۷) بیشترین مساحت مورد نیاز به پارک، در پارک‌های محله ای و آن هم عمده در بافت فرسوده و با اولویت اول تخریب برآورد گردیده است. در سایر نقاط شهر توزیع این مناطق عمدتاً در نزدیکی به مناطق عملکردی فاقد این نوع پارک برآورد شده است. با توجه به فقدان پارک‌های ناحیه‌ای در بافت‌های فرسوده شهر، ۱۲/۲ درصد از مساحت مورد نیاز به پارک‌ها برای پارک‌های ناحیه‌ای برآورد شده است. پارک‌های همسایگی در مناطق مختلف شهر پراکنده‌اند (۱۷/۷ درصد) و بیشترین مقدار آنها در این نقشه مربوط به بافت فرسوده شهر می‌شود. بنابراین، برنامه‌ریزان شهری با توجه به مدل طراحی شده که بر اساس سطوح عملکردی پارک‌ها طراحی شده، باید به تامین کسری سرانه فضای سبز واحداث پارک‌های مختلف در بافت فرسوده توجه ویژه بنمایند.

تحلیل مکان مناسب فضای سبز شهری با استفاده از فرایند تحلیلی سلسله مراتبی (AHP) و GIS ۱۱۵



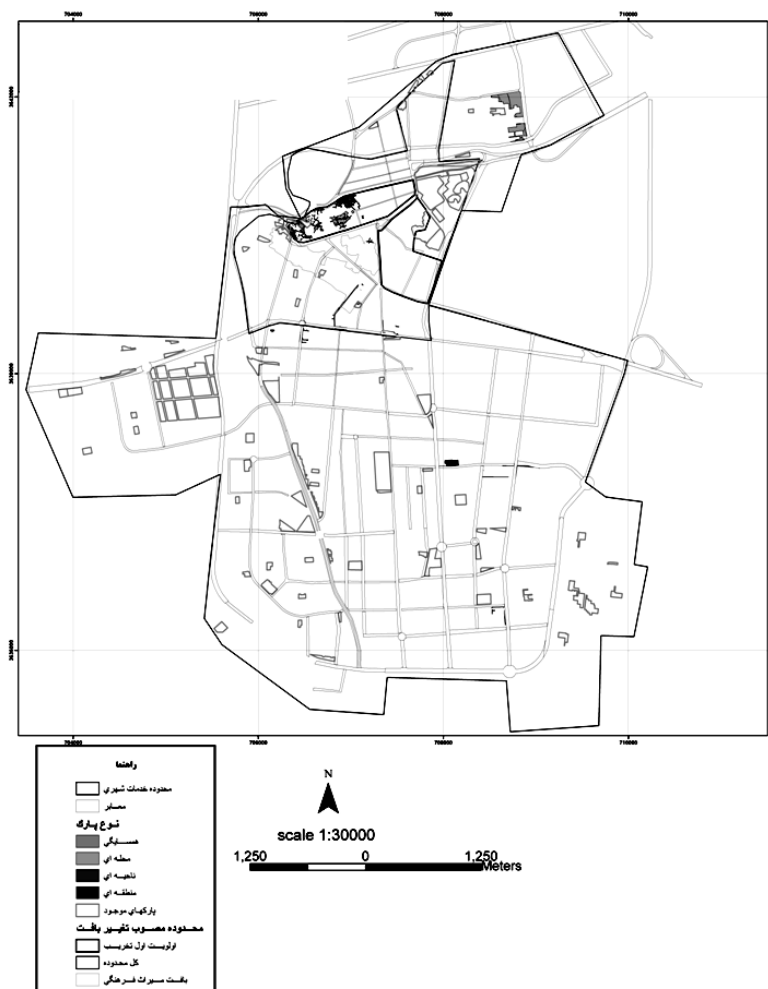
(نمودار ۲) میزان درصد انطباق پارک‌های موجود با طبقات امتیاز مدل طراحی شده

جدول شماره (۶) میزان انطباق پارک‌های موجود با طبقات امتیاز مدل طراحی شده

نوع و مساحت و درصد انطباق پارک‌های موجود	طبقات امتیاز				مجموع مساحت و درصد پارک‌ها
	۰-۲۵ ضعیف	۲۵-۵۰ متوسط	۵۰-۷۵ خوب	۷۵-۱۰۰ عالی	
مساحت پارک‌های همسایگی	۰	۸۵۰۷۲	۲۵۲۲۹۶	۴۷۶۱	۳۴۲۱۲۹
درصد انطباق پارک‌های	۰	۲۴/۹	۷۳/۷	۱/۴	۱۰۰
مساحت پارک‌های محله ای	۰	۳۸۸۳	۹۰۵۲۰	۲۳۶۷۶	۱۱۸۰۷۹
درصد انطباق پارک‌های محله	۰	۳/۳	۷۶/۷	۲۰/۱	۱۰۰
مساحت پارک‌های ناحیه ای	۰	۰	۶۱۱۴۵	۰	۶۱۱۴۵
درصد انطباق پارک‌های ناحیه	۰	۰	۱۰۰	۰	۱۰۰
مساحت پارک‌های منطقه ای	۰	۱۶۶۵	۷۰۳۷۰۶	۰	۷۰۵۳۷۱
درصد انطباق پارک‌های	۰	۰/۲	۹۹/۸	۰	۱۰۰
مجموع					۱۲۲۶۷۲۴

جدول شماره (۷) نوع و مساحت پارک‌های با اولویت اول و مورد نیاز مستخرج از مدل

درصد مساحت	مساحت M ²	نوع پارک‌های
۱۷/۳	۲۶۰۴۱	پارک‌های
۶۰/۲	۹۰۴۲۶	پارک‌های محله
۱۲/۲	۱۸۳۲۰	پارک‌های ناحیه
۱۰/۱	۱۵۲۱۱	پارک‌های منطقه
۱۰۰	۱۵۰۰۰۰	مجموع



شکل شماره ۶: نقشه پارک‌های مکان‌گزینش شده با اولویت‌های بالای ۷۵ درصد.

تحلیل مکان مناسب فضای سبز شهری با استفاده از فرایند تحلیلی سلسله مراتبی (AHP) و GIS ۱۱۷

منابع و مأخذ

۱. احمدی زاده، س. (۱۳۸۲). تعیین و به کار گیری مدل‌های کمی اکولوژیک در محیط (GIS) مطالعه موردی منطقه قره تیکان زاوین، استاد راهنما: مخدوم، مجید، پایان نامه دکتری، دانشگاه تربیت مدرس، دانشکده منابع طبیعی، ۱۴۰ص.
۲. بهرام سلطانی، ک. (۱۳۷۴). «پیشنهاد روش محاسبه سرانه فضای سبز شهری» مجله آبادی، سال پنجم، شماره ۱۷، صص ۲۰۱-۲۱۰.
۳. توفیق، ف. (۱۳۷۲). «ارزشیابی چند معیاری در طرح‌ریزی کالبدی» نشریه آبادی، شماره ۱۱، صص ۱۸-۲۶.
۴. زبردست، الف. (۱۳۸۲). «کاربرد فرایند تحلیل سلسله مراتبی در برنامه ریزی شهری و منطقه‌ای» مجله هنرهای زیبا، شماره ۱۲، تهران، صص ۸-۱۶.
۵. سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور. (۱۳۷۴). «ضوابط طراحی فضای سبز شهری» نشریه شماره ۲۰۳، معاونت امور فنی، دفتر امور فنی و تدوین معیارها، صص ۲۴ و ۲۰۲-۲۰۴.
۶. سعیدنیا، احمد، ۱۳۸۳، کتاب سبز راهنمای شهرداری‌ها، جلد ۹، فضای سبز شهری انتشارات سازمان شهرداری‌ها و دهیاری‌های کشور، چاپ سوم، صص ۱۱ و ۸۷.
۷. شکوهی، ع، نوریان، ف. (۱۳۸۲). «مکانیابی کاربری‌های شهری با استفاده از سیستم‌های اطلاعات جغرافیایی فازی (Fuzzy_GIS)» (نمونه موردی مکانیابی فضاهای سبز و پارک‌های شهری زنجان) «همایش ژئوماتیک سازمان نقشه برداری کشور. ۵۲-۶۴.
۸. قدسی پور، ح. (۱۳۸۴). فرایند تحلیل سلسله مراتبی AHP، تهران: دانشگاه امیرکبیر تهران، ۱۵۴ص.
۹. وزارت کشور، مرکز مطالعات و برنامه‌ریزی عمرانی وزارت کشور. (۱۳۶۹). فضای سبز شهری و استانداردها و انواع آن در ایران، تهران: ص ۲، ۱۱ و ۱۰.
10. Banai-Kashani, R., 1989, A New Method For Site Suitability Analysis: Analytical Hierarchy Process, Environmental Management, 6, 69-75.
11. Belton, V., Gear, A.E., 1983. On a shortcoming of Saaty's method of analytic hierarchies. Omega 11 (3), 218-230
12. Carver, S. J., 1991, Integrating multicriteria evaluation with geographical information systems. International Journal of Geographical Information Systems, 5, 321-339.
13. Dai, F. C. and C.F. Lee and X.H. Zhang, 2001, GIS-Base Geo-Environmental Evaluation for Urban. Land Use Planning, 6, 61-78.
14. Jankowski, P. (1995) Integrating geographical information systems and multiple criteria decision making methods. International Journal of Geographical Information Systems, 9, 251-273.
15. Malczewski, J., (2004) GIS-based land-use suitability analysis: a critical overview, Progress in Planning Vol, 62, 3-65.
16. Malczewski, J., (1999). GIS and Multicriteria Decision Analysis. New York: John Wiley & Sons, Inc, 180 p.
17. Manlun, Y., 2003, Suitability Analysis of Urban Green Space System Based on GIS, MSC Thesis, ITC, The Netherlands. 101p.
18. Saaty, T. L., 1980, The Analytical Hierarchy Process, Mc-Graw Hill, New York. p: 58, 72
19. Shalabi, M. Shattri Bin M. Ahmed, N., Shirriff, R., 2006. GIS Based Multicriteria Approaches to Housing Site Suitability Assessment. GIS Applications – Planning Issues p: 72-89.
20. Sidiqi, M.Z, 1996, "Landfill Siting using Geographic Information System: A Demonstration, Journal of Environmental Engineering, 515-523.
21. Wang, J., (etal), 2008, Temporal variations of surface water quality in urban and rural areas during rapid urbanization in Shanghai, journal of Environmental Pollution, Volume 152, 387-393.
22. Dong, J., 2008, GIS and Location Theory Based Bioenergy Systems Planning. MSC Thesis, University of Waterloo, 110p.

23. Chen, M.F., Tzeng, G.H., Ding, C.G., 2008. Combining fuzzy AHP with MDS in identifying the preference similarity of alternatives. *Appl. Soft Comput.* 8, 110-117.
24. Kordi, M., 2008, Comparison of fuzzy and crisp analytic hierarchy process (AHP) methods for spatial multicriteria decision analysis in GIS. Msc Thesis in Geomatics University of Gavle. 60p
25. Azizi, M., Din, M., Zurina, O., 2008, How GIS can be a Useful tool to deal with landfill site selection. *Int. Sym. on Geoinformatics for Spatial Infrastructure Development in Earth and Allied Sciences*, 101-107.
26. Banar, M., Köse, A., 2007. Choosing a municipal landfill site by analytic network process. *Journal of Environmental Geology Acar* (Published in Volume 52, Number 4, April), pp. 747-751
27. Li-Wei, L., Chui-Hui, C., 2008. Applying the grey assessment to the evaluation system of ecological green space on greening projects in Taiwan. *Journal Environmental Monitoring and Assessment* Volume 136, page 129-146.